

Περιοδικό
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

« Αναβάθμιση του ρόλου του δικηγόρου »

Οκτώβριος 1991

απόψεις απόψεις ...

απόψεις ...

Στον χώρο αυτό παραί-
θενται ορισμένες σκέψεις,
επισημώσεις και απόψεις που
και μιν δεν παύουν να είναι
προσωπικές όμως πιστεύουμε
ότι έχουν αντληθεί μέσα από
την πραγματικότητα που όλοι
την γνωρίζουμε.

γράφει ο

**Θωμάς Σταμόπουλος
Δικηγόρος**

Συνάμα σκοπός αναφο-
ράς των παρακάτω αναγραφο-
μένων είναι αναμφισβήτο ο
προβληματισμός των μελών
του Δ.Σ.Π. με σπώτερη ακοπι-
μότητα την διεύκερη των συ-
νειδήσεων για την ανόληψη
δράσης προκειμένου ο κλά-
δος μας να εξέλθει από το
τέλαμο που έχει βυθιστεί.

1. Κατ' αρχήν η έλλειψη
επαφής μεταξύ των συναδέλ-
φων είναι γεγονός ανανήρη-
το που έχει ολέθριες συνέπει-
ες στις σχέσεις μας και στην
ομαλή ανάπτυξη της επαγγε-
ματικής μας οργάνωσης.

Είπα ενώ ως γνωστό θα-
λόμαστε πανταχόθεν από τον
κοινωνικό περίγυρο για διαφο-
ρους λόγους που στην συ-
ντηρητική τους ηλικία κλί-
ται εντελώς αδύνατοι θαλά-
μαστε και μεταξύ μας από
λόγους που κύρια απορρέουν
από επαγγελματική σκοπιμ-
ότητα με αποτέλεσμα να περνά
προς το κοινωνικό και επαγγε-
ματικό μας περιβάλλον η
εικόνα των κλάδου που κατ'
ουσίαν έχει μειωμένη ηθική,
κοινωνική και επαγγελματική
υπόληψη.

Νομίζουμε ότι παραπέρα
σχολισασιός περιτριτεύει γιατί
στον αναγνώστη του παρό-
ντος παρέχεται η ευχέρεια να
αντιληφθεί η εννοούσε.

Πιστεύουμε ότι πρέπει να
γίνει σημαντική προσπάθεια
απ' όλους τους συναδέλφους
για να αναλάβει ο κλάδος μας
το κλονισμένο κύρος του και
να υποχρεωθεί ο κάθε πολί-
της να αναγνωρίσει τον ρόλο,
την σημασία και την αξία του
δικηγόρου για τα συμφέροντά
του.

Στα πλαίσια αυτά καλό θα
ήταν να δημιουργηθεί χώρος
τύπου Club (Λεσχή) στον
οποίο τα μέλη μας θα συνα-
ντώνται σε τακτική βάση κατ'
ελεύθερη εκλογή τους έτσι
ώστε να γνωρίζονται, να
ανταλλάσσουν απόψεις και να
συμφύονται τις σχέσεις τους.

Είναι φρονούμε δεισιόλη-
το λογικά να έχουν λέξεις
ακόμη και σε επαρχιακές πό-
λεις επαγγελματίες από άλ-
λους κλάδους και ειμεις να
μην έχουμε τόπο συνάντησης!!!
Πιστεύουμε ότι ο Δ.Σ.Π.
πρέπει να φρονήσει να δρα-
στηριοποιηθεί επάνω σ' αυτό
το ζήτημα.

2. Άλλο ένα σημείο που
χρήζει αντιμετώπισης είναι η
όρηση των δικηγόρων να κρα-
τούν υποθέσεις.

Στον Πρωτοδικείο - το κλάμα εί-

νοι ασφαλώς καλλίτερο αν και
τελευταία πληθαίνουν τα συ-
μπτώματα αντιπρογγελομικής
αντιμετωπιόσεως μας από τους
συναδέλφους μας δικαστές.

Δεν υπάρχει η απείτηση
να είναι υπέρτιες μας οι δικα-
στές αλλά πρέπει πιστεύουμε
εφ' όσον η μέθοδος απονομής
της Δικαιοσύνης γίνεται κατ'
τρόπο που μόνο Ευρωπαϊκή
χώρα δεν θυμίζει και υπεύθυνη
γ' αυτό είναι η πολιτεία να
υπάρχει κατανόηση από πλευ-
ράς τους καθ' ην στιγμή μόλι-
στα - δεν τελειώνει το πνέσιμο
σε κάποιο δικαστήριο και υπά-
ρχουν άλλες υποθέσεις προς
εκδίκαση έτσι ώστε να κρατούν
υπόθεση και να την εκδικάζουν
μεταγενέστερα.

Σ' αυτό το σημείο θα πρέ-
πει φυσικά να υπάρχει αντί-
στοιχος κατανόηση από τους
συναδέλφους αν και έχουν
παρατηρηθεί συμπεριώματα κα-
κής συμπεριφοράς και σ' αυτό
το θέμα.

Η συμπεριφορά των συνα-
δέλφων δικαστών σ' αυτό το
θέμα μας γερρίζει με άγχος,
ένταση, αγανάχ, εάν δε συλ-
λογοίθετε κάποιος ότι πιθανώς
ο Δικηγόρος να έχει κατά την
αυτή ημέρα προς εκδίκαση
υποθέσεις σε διάφορα δικα-
στήρια, διαφόρων τόπων και
υπάρχει έντονο κυκλοφοριακό
πρόβλημα αντιληπτό γίνεται
το πρόβλημα που έχει και άλλ-
λες συνέπειες αφού απ' ενός
μην χάσουμε έσοδα σε περι-
πτωση που ο δικαστής δεν
κρατήσει την υπόθεση απ'
είτερο δε εκτιθέμεθα αναίτια
στον πελάτη μας.

3. Τα περιφερειακά Ειρη-
νοδικεία είναι άλλο ένα ση-
μείο που το παρόν επιδέχεται
να θίξει.

Η ίδρυσις τους αρχικό εί-
χε θεωρηθεί πως θα επέλυε
προβλήματα και θα βοηθούσε
στην ταχύτερη απονομή της
δικαιοσύνης.

Δυστυχώς πιστεύουμε ότι η
συνέχεια δεν εκδώσε την
όραση αυτή και όχι μόνο αυτό
αφού η ίδρυση πολλών Ειρη-
νοδικών ακόμη και σε απο-
μακρυσμένα σημεία του Νο-
μού Αττικής έχει επιφέρει
οξεία προβλήματα κύρια στον
τρόπο εργασίας μας αφού εί-
μαστε υποχρεωμένοι να ανα-
λασκουμε κανό χρόνο για την
μετακίνησή μας αγχωμένοι
πέρα πολύ.

Φυσικά και από ουσιαστι-
κής πλευράς η ελλειψής
επένδρωση των Ειρηνοδικείων
σε Δικαστικό και υπαλληλι-
κό προσωπικό έχει δημιουργή-
σει σωρεία προβλημάτων στον
τόμω της ορθής και ταχείας
απονομής Δικαιοσύνης.

Σκέψη μας είναι πως ήδη
πρέπει ορισμένα Περιφερεια-
κά Ειρηνοδικεία του Νομού
Αττικής να καταργηθούν και
το μέλλον ορισμένων άλλων
να συζητηθεί.

Άλλωστε έτσι και θα ωφε-
ληθεί το κοινωνικό σύνολο και
θα προκύψει όφελος αφού θα
μειωθούν οι λειτουργικές δα-
πάνες του Δημοσίου.

4. Άλλο ένα σημείο που
πρέπει να θιγεί πιστεύουμε ότι
είναι ο χρόνος εκδίκασης απο-
φάσεων και ο χρόνος καθαρο-
γράφης και θεώρησής τους.

Τόσο η εκδίκαση όσο και η
καθαρόγραφη και θεώρηση
μας αποφάσεων αρχεί πάρα
πολλές φορές και στην διάθε-
σή μας υπάρχουν στοιχεία
που αποδεικνύουν του λόγου
τ' αληθές.

Είπα, όμως, απ' ενός μεν
ζημιωνόμαστε επαγγελματικά
εκπθεμένοι στους πελάτες
μας οι οποίοι σαν μη έχοντες
δυνατότητα επαφής με τον
υπαίτιο της καθυστέρησης ξε-
σπούν επάνω μας - άλλως
πιθανή διαμαρτυρία στην δικα-
στή θα τους επιφέρει κυρώ-
σεις σε περίπτωση παρεκτρο-
πής ενώ σ' ενός δε - απ' είτε-
ρο δε η Δικαιοσύνη
καθυσστερει να απονεμηθεί.

5. Ενώ θα πρέπει να τονι-
σθεί πως το Δημόσιο μπειλιέ-
ται να προσλάβει δικαστές και
δικαστικούς Υπαλλήλους γιατί
τα κενά είναι τεράστια ενώ
γύες είναι μεγάλες και δεν εί-
ναι δυνατών να επιδείμωθα
στην φιλοτιμία των ήδη υπη-
ρευτούντων οι οποίοι κηρολε-
πικά ασφυκτούν με συνέπεια
να μην αποδίδουν ούτε ποσο-
τικά ούτε ποιοτικά και να ζη-
μωνώνται το Κοινωνικό Σύνο-
λο.

Αυτό είναι ορισμένα ζητή-
ματα που η στήλη εχέρως κα-
λόπιστα να θίξει έτσι ώστε να
προβληματίσει τα μέλη του
Δ.Σ.Π. και καθένα που θα την
αναγνώσει.

Πιστεύουμε ότι το Δ.Σ. θα
δραστηριοποιηθεί επάνω στα
θέματα αυτά για να βελτιω-
θούν οι όροι εργασίας και κύ-
ρια να ανακτηθεί το τραυ-
ματισμένο λειτουργημά -
επαγγέλμα μας το κύρος του
στη διάρκεια μιας εποχής
που αφυθρητοποιείται τα πάντα
ανεξάρτητα από το βώσιμο ή
αδύνατο των λόγων που προ-
βάλλονται.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Συνέχεια από τη σελ. 4

1. Η εύκολη αλλά ως ένα βαθμό αναγκαία λύση των νομοθετικών πε-
ριστοιιών και κυρώσεων Αλφιο όμως πρέπει να θεσπίζονται και προ-
ποινάτες να εφαρμόζονται κατ' ο πνεύμα του άρθρου 10 παρ. 2 της
Συντάξεως για την πρόσδεση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του
άρθρου 25 του Συντάγματος. Το τελευταίο αυτό, ενώ απαγορεύει την
κατάχρηση κάθε δικαιώματος [παρ. 3], επιβάλλει προηγούμενως (παρ.
1) σε όλα τα κρατικά όργανα, άρα και στα δικαιοδοτικά, την υποχρέωση
να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη άσκηση των δικαιωμάτων του ανθρώ-
που ως σώματος και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου. Υπό το πνεύμα
αυτό παριστάται αυτονόητο ότι κριτική προσβλητική του κύρους ή υπο-
νομητική της εμπροληψής της δικαστικής εξουσίας δεν μπορεί να κα-
ταληφθεί εις βάρος αυτών που την ασκούν, όταν προηγήθηκε ως
επενόμος αυτή της προσβολής ή συμπεριφορά των κρινόμενων.

2. Η κατάλληλη σμηνή, διαφόρων και ενμνησμού του λαού ως πως
δ. η ορθότμη την οργάνωσή και τη λειτουργία της Δικαιοσύνης. Μεγάλο
μέριδο της ευθύνης αυτής ανήκει στο σώμα των δικηγόρων, οι οποίοι,
ως νομικοί παραστάτες των πολιτών, σφαιλούν στα πλαίσια του δημο-
σίου λειτουργημάτος τους σφενόλις να τους καθοδηγούν στην ορθή
αντίληψη των δικαστικών παρατηρήσεων και σφενόλις να απέχουν από
ενεργείες υπονομητικές του κύρους της δικαιοσύνης, ανάμεσα από
σποτες πρέπει ενδεικτικά να αναφερθεί η κτήρησή τους όμοιους του δι-
καστή της ευθύνης που ανήκει στο δικηγόρο.

3. Το πιο σημαντικό και αποτελεσματικό. Η ηθικότητα των ίδων των δι-
καστών λειτουργών. Δικό τους είναι το μεγάλο και υπώλο χρόνο να
κατακτούν κάθε μέρα την εμπιστοσύνη και την εκτίμηση των κοινωνών.
Η κατήρησή αυτή είναι καθάρωμα ήθους, εμπέλευσης, επάρκειας και
ανεξαρτησίας ψυχής είναι, σε τελευταία ανάλυση, κηθήρωμα προσω-
πικής αθροπότητας και πνευματικής ελευθέριας. Ελευθέριας και απέναν-
τι στην άδωκη, την ασεμνημότητα, την ανόητη ή και την επιβουλη κρη-
ική, που και αν κάποτε ξεμυτίσει, μη βρίσκοντας απήχηση στη ανεπίτη-
ση του λαού, θα φυλλοορηθεί ατελεσφόρητη και θα σβήσει. Βασός
όμως ο λαγόνος της ελευθέριας του πάντες χωράσει τον λόγον του-
τον. Γιατί θέλει αρετή και τόλμη

γράφει ο

**Σακρότης Κοσμίδη
Δικηγόρος**

Σε "απόψεις" του, που δημο-
στέυτηκαν στο προηγούμενο φύ-
λο της "Δικηγορικής Επικρατοί-
τας", ο συν. Μανώλης Κατωάνης
φωτογράφησε μιαν αλήθεια, για
την οποία οι δικηγόροι αδιαφο-
ρούμε: την έλλειψη παρήμβασής
του ΔΣΠ στα τεκταινόμενα στο
χώρο της δικαιοσύνης γενικότε-
ρα και ειδικότερα του Πειραιά και
στα διαδραματιζόμενα στην πε-
ριαική κοινωνία. Το άρθρω αυτό
αποτέλεσε για μένα ερέθισμα να
προχωρήσω τις σόψεις αυτές
παραπέρα, σαν σκυταλοδρομία,
με την όδεσή του.

Η σημερινή ελληνική κοινα-
νία βλέπει το επάγγελο του δι-
κηγόρου λίγο-πολύ παρασιτικό
και στην καλύτερη περίπτωση
αναγκαίο κακό. Η ίδια κοινωνία
Βεαρπει ότι οι δικηγόροι επαφί-
ων, παρό τα σπύθωτα δυσανά-
λογο με τον πληθυσμό αριθμό
τους, χωρίς στην αναοργανωσή
του Κράτους, στην πολυνομία, σε
κάποια προνόμια, που κατέκτη-
σαν, χωρίς στην καινοβουλευτική
παρουσία μεγάλου αριθμού δικη-
γόρων, που ευλογούν τα γένη
της τάξης τους. Και στην εικόνα
αυτή προστίθεται η ρευστότητα
προκλητικού φοροφυγίδα. Αλλά
και συγγενείς επαγγελματικές
ομάδες δεν έχουν καλύτερη γνώ-
μη. Πολλοί δικαστές βεαρύνουν
μεταλλίδωκη και βεαυρήτη την πα-
ρουσία δικηγόρων σε πολλές δί-
κες και ερεθίζονται, σκεπτόμενοι
πως κάποιοι "δυσηγορικοί" ει-
σπράττουν με δύο - τρεις παρα-
στάσεις το μήνα όσο οι ίδιοι εργα-
ζόμενοι καθημερινά στο ίδιο
διάστημα. Αλλά και πολλοί Συμ-
βολαιογράφοι βεαρύνουν περιτή-
κα και δικαιοκριτική την παρουσία δι-
κηγόρων στα συμβόλαια. Παραπé-
ρα, αυτή τη διασηορφημότητα κοινα-
νική αντίληψη ενστερνιζόμαστε,
συχνά παγιδευμένοι, και μας οι
ίδιοι, που δεν αντιδρούμε στην
καλλιέργειά της. Και αυτό σφειλε-
ται στη μοναχικήτητα του δικηγό-
ρου, που φάχνει να βρει λύσεις

στα προβλήματά του, μόνος του
και για τον εαυτό του, έξω και
πέρα από συλλογική προσπάθεια.

Είναι ανάγκη να αναστράσει
η φόρτ των πραγμάτων, στην κα-
τεύθυνση του αναπροοδιορισμού
και της αναβάθμισης του ρόλου
του δικηγόρου. Και μάλιστα για την
ένταξη του στο καθημερινό κοι-
νωτικό γίνεσθα και στην τεχνο-
λογική ανάπτυξη, για την ουσια-
στική του συμμετοχή στο παρα-
γωγικό έργο και στις διαδικασίες
αλλαγής των παραγωγικών σχέ-
σεων, όπου είναι αναγκαίο. Μλά-
με για το δικηγόρο - δεξί χέρι
στην τοπική Αυτοδιοίκηση και
στοιχος συνεταιρισμού όλων των
βοθθιδών, για τον δικηγόρο -
προληπτικό σύμβουλο του επιχει-
ρηματία, για τον δικηγόρο, που
με την ταυτότητά του της προνο-
μούχου εργαζόμενου, βοθηθεί
στην κοινωνική δικαιοσύνη και
σπελευθέρωση, για τον δικηγόρο
- εργατή των ατομικών και κοι-
νωνικών δικαιωμάτων, αλλά και
της λειτουργίας των βεαρών. Μί-
λάμε για τον δικηγόρο, που θα
παραγει αγαθά για χρήση και όχι
για υποαχερωτική διάθεση. Πρού-
πόθεση για το ρόλο αυτό είναι η
σφωπότερη, εξειδικευμένη και πο-
λύχρονη εκπαίδευση, που θα
σφάχνει δικηγόρο-κλειδί στην
ανάπτυξη και όχι απλά επαγγε-
ματία, που ριχνεται ξεμυδλωτός
στον ανελέητο σπύλο της ζωής.

Για να γίνουν αυτά, που επι-
γρομυσιακά αναφερόμεθα, πρέπει
εμπει οι ίδιοι να αλλάξουμε νοο-
τροπία, για να ανακτηρήσει το
χαμένο μας κύρος. Ας δηλώνου-
με εισοδήματα (όσοι έχουμε) που
να μην προκαλούν άλλες κοινωνι-
κές ομάδες και να μην απέχουν
από τα όρια διαβίωσης. Ας απε-
μπολήσουμε προνόμια, με τον
περιορισμό της δικηγορικής ύλης
εκεί και στο βαθμό που η ελληνι-
κή πραγματικότητα τη χρειάζεται
και την αποδέχεται. Ας δουλέ-
ψουμε για την αποκατάσταση της
εμπιστοσύνης του λαού στη δι-
καιοσύνη, σημιτέωντας και πο-
λεμύνοντας τα κυκλώματα, όπου
υπάρχουν και κρηκιδροντας ανε-
ξάρτητη Δικαιοσύνη όπου λει-
τουργεί εξερτημένη.

Όλα αυτά είναι δύσκολο
να επιτευχθούν, όσο στρατιές
δικηγόρων υπό - ετερο ή μη
απασχολουμένων προστίθε-
νται κάθε τόσο στους υπέρ-
χοντες. Αυτός ο υπερπληθω-
ρισμός οδηγεί το σώμα στην
εξαθλίωση και μάλιστα το κύ-
ρος του επαγγέλματος. Αυτό
το κυρίαρχο πρόβλημα πρέπει
από τα προεκλογικά προγράμ-
ματα των συνδικαλιστικών πα-
ρταξέων να περάσει στη
δικηδοτική της λύσης του, με
εξεκθέρες και συγκεκριμένες
προτάσεις, χωρίς τον ερσι-
τεχνισμό, που διακρίνει τους
κατ' καιρούς αδικαίωτους
αγώνες μας, με τις τυφλές
σποχές, όπου κάθε Σύλλογος,
κάθε παράταξη, κάθε δικηγό-
ρος απέχει για το δικό του
λόγω.

Η Διοίκηση του ΔΣΠ έχει
χρόνος να ασχοληθεί με τα θέ-
ματα αυτά, με τη σγυρια ότι
όλοι οι δικηγόροι θα συμπα-
σταθούν ανεξάρτητα από τις
συνδικαλιστικές προσημεις.
Αλλιώς, ο ρόλος της θα είναι
απλά διεκπεραιωτικός και το
σώμα θα εξακολουθεί να δέ-
χεται από παντού βολές, ανή-
μπορο να αντιδράσει αποτε-
λεσματικά.